

עפ"ת 6777/10/20 - כהן עומר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 6777-20-10 כהן עומר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52250171049

בפני כב' השופט עמית י' צלקובסקי
מערער כהן עומר
נגד מדינת ישראל
משיבה המערער באמצעות - עו"ד עלא קישאי
המשיבה באמצעות - עו"ד גבי פארiana מנзор

פסק דין

ערעור נגד החלטת בית המשפט השלום לטעורה בפתח תקוה (כב' השופט ט' פרי) מיום 17.9.20 בתיק 10827-08-1, לפיה הורה בית המשפט על דחיתת בקשתו של המערער מיום 8.9.20 לbijtol פסק דין שניית בהיעדרו ביום 7.11.2019 בגין עבירה של נהיית רכב ללא רישיון נהיגה, ביום 17.5.2019, בנגד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961.

על הנאשם הוטל קנס של 1500 ל"י, פסילה בפועל למשך 3 חדשים, ופסילה בת 3 חדשים מותנית למשך 3 שנים.

המערער טען בבית משפט קמא כי לא קיבל כל הזמנה לדין בדואר, וכי אישור המסירה עולה אומנם כי דבר הדואר "לא נדרש", ואולם לא הושארה כל הודעה במעטו של המערער (במושב זיתן) אודות ההזמנה לדין, וכי גם בדוח "מעקב משלוחים" המנוהל בדואר, לא צוין כי הושארה הודעה לנמען, כפי שנוהגים לציין על גבי דוחות מעקב מעין אלה. עוד נטען כי אישור המסירה חסר פרטים מוחותים, ובכללם שמו של הדור, חתימתו, מועד ביקורו במעטו של המערער, והיכן הושארה ההזמנה לדין, ומשםך חזקת המסירה על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תש"ל"ד-1974, אינה מתקיימת. ב"כ המערער אף ציין כי במספר פסקי דין נקבע כי הידרומים של פרטיהם מעין אלה, מונע קביעה כי ההזמנה לדין אכן הועברה כפי שנדרש (עפט 19-02-47331; עפט 17-01-61874 ואחרים).

בנוסף נטען כי נגרם לערער עיוות דין נכון ענישתו המחייבה, ללא שהתאפשר לו להיות נכון ולטעון במשפטו.

בית המשפט קמא דחה כאמור בקשתו של המערער לbijtol פסק הדין, וצוין, כי זמן דין ולא דרש את דבר הדואר הרשום, וכי אין בכך כל טענת הגנה, ומשםך לא נגרם עיוות דין. עוד עמד בית המשפט על כך שמדובר בהטלת פסילת מינימום.

הדיון בערעоро של המערער, בו חזר ב"כ על עיקרי טיעונו בבית משפט קמא, נדחה תחילת, לבקשת המערער, כדי לאפשר לו לעורך בדיקה של סדר הדואר במקומ מגורי. בעקבות כך, המערער המציא תגובה של שירות הלקוחות בדואר לפיה דבר הדואר הנדון נשלח למערער לחילוקה ביום 4.9.19, וחזר כלל נדרש ביום 19.10.6, וכי "בבירור מול **מחלקת הדואר בישוב**", נמצא, כי המערער **"ידוע ומוכר בمعنى ונמסרו הודעה כנדרש"**. עוד טרח ב"כ המערער והציג מספר דוחות "מעקב משלוחים" הנוגעים לחלוקת דואר רשום במקרים אחרים, שאינם קשורים בדואר, שבהם מצוין כי **"הושארה הודעה בבית"**, בניגוד לדוח המעקב הנוגע לדבר הדואר דנא, שאינו כולל אמירה מפורשת בדבר השארה בבית.

על פי סעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לפקודת התעבורה, רואים את ההזמנה לדין **"כאילו הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה דואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את הודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן."**.

לטעמי, לא עליה בידי המערער להפריך את חזקת המסירה. מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר הרשם נשלח למעןו של המערער, ובתגובהו רשות הדואר שהוצאה על ידי ב"כ המערער, קיים אישור נוסף לכך. הציון כי הדואר **"לא נדרש"** מלמד אף הוא כי ההזמנה נשלחה למערער (ראו בעניין זה, רע"פ 5258/14 **ח'ים סמיי נ' מדינת ישראל**, 3.8.2014 (פסקה 7)). דוח מעקב המשלוחים מצביע על תנועת דבר הדואר עד חזרתו לשולח, נכון אי דרישתו. בעניין זה אצין, כי טענת המערער בדבר היעדר ציון מפורש בטופס מעקב המשלוחים בדבר השארת הודעה לנמען, אין בה כדי ללמד שלעצמה, על אי השארתה, והיה בידי המערער לאשש השערה זו בדבר משמעות הרישום או היעדרו בפנימיו לרשות הדואר, בהינתן גם הודעה רשות הדואר כי סדרי חלוקת הדואר למעןו של המערער מוכרים הם.

ולבסוף אצין בעניין זה, כי באישור המסירה מופיעים תאריך ושם הדואר, וכך. ככל שקיימות חשיבות רבה למילוי מירב הפרטים באישור המסירה, הרי שלא עליה בידי המערער לנמק מדוע חסרונם של פרטים אחרים שלא מולאו באישור, היה בו כדי לשבש אפשרות להוכיח טענתו כי לא קיבל את הזימון מסיבות שאין תלויות בו. (ראו בעניין זה, רע"פ 5356/20 **טחאן נ. מדינת ישראל**, 12.8.2020).

המערער אינו מעלה כל טענה כנגד האישום בנהיגה ללא רישיון נהיגה, ולמעשה אינו כופר בה. המערער מלין על חומרת עונש הפשילה ואולם מדובר בדבר בעבירה המנiosa בתוספת הראשונה לפקודת התעבורה, כך שחל סעיף 38(1) לפקודת התעבורה, המחייב פסילת מינימום שלא תפחת משלשה חדים אלא בנסיבות שיפורטו, וכבר נפסק כי משוחTEL על הנאשם עונש הפשילה המינימאלי הקבוע לעבירה **"קשה לראות כיצד נגרם לו עול כלשהו מבחינה זו"** (רע"פ 222/22 מהמוד נ' מדינת ישראל (17.1.2013), פסקה 13; רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם**, (25.3.2018)).

בנסיבות אלה אף לא נגרם למערער כל עיוות דין.

הערעור נדחה נכון האמור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה או הצהרה, בנסיבות בית המשפט לתעבורה, עד יום 3.3.21.

פסק דין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות ופורסם בנט.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.